

Jediný Bůh, základní pravda všech náboženství

→ *Promluva Satja Sái Báby z 25. prosince 1985* ←

Všechna náboženství, všechny duchovní texty, všechna duchovní učení ukazují jen na jedinou pravdu – jednotu božství. Můžete vyznávat kteroukoli víru, ale neměli byste znevažovat víru druhých. To by byla parodie oddanosti. Propaganda, kterou šíří někteří hlasatelé křesťanství, hanobí jiná náboženství a velice ubližuje osobnosti Ježíše.

Ó, lidé.

*Dobrymi skutky a sebeobětováním pěstujte vědomí lásky,
zbavujte se špatných vlastností a žijte důstojný život.*

Vtělení lásky!

Na světě není nic cennějšího než čas. Neměli byste promarnit ani jedinou minutu. Dnešní lidé plýtvají svým časem v sobeckých zábavách, místo aby se věnovali nesobecké službě. Touží po pomoci druhých, sami ale žádné přání pomáhat jiným nemají. Existují dva typy lidských bytostí – ponížení a vznešení. Ponížení jsou ti, kdo vyhledávají nebo přijímají věci od druhých a nejen, že zapomínají splácet závazky, ale dokonce se pokoušejí i ubližovat těm, kteří jim pomohli. Vznešení jsou ti, jejichž přirozeným rysem je jít a pomáhat druhým. Jestliže dají slovo, pokoušejí se je splnit, aniž by se ohlíželi na potíže a překážky. Neberou zpět své sliby, bez ohledu na to, co ostatní říkají nebo dělají.

Kultura Bháratu kladla důraz na čtyři *purušárthy* (základní cíle života – *dharmu*, *arthu*, *kámu* a *mókšu*) a pohlížela na život jako na cestu k božství – dosažení osvobození (*mókši*). Jak ale může rozvíjet touhu po *mókše* člověk, lapený do hledání bohatství a potěšení smyslů? Dnešní lidé se nepokoušejí objevit svoji pravou přirozenost nebo skutečný osud. Zapomněli na vznešené pravdy, které

dali světu bháratští mudrcové a proroci a vedou zcela nesmyslný život, aniž by si byli vědomi možnosti člověka, stát se božským.

Existuje například prosté gesto sepjatých rukou, když jeden zdraví druhého při pozdravu *namaskár*. Co je vnitřním významem tohoto gesta? Spojení dvou dlaní znamená zaprvé jednotu, která zahrnuje mnohost. Zadruhé představuje obětování pěti smyslových orgánů a pěti orgánů činnosti Pánovi, jako akt odevzdání. Muslimové používají jako formu pozdravení výraz „*salám*“. Co to slovo znamená? „Sa“ poukazuje na „Sat“, Pána, který je vtělením pravdy, vědomí a blaženosti (*sat-čít-ánandy*), „la“ znamená „lajam“ (splnutí). *Salám* je splnutí s Nejvyšším, který je také vtělením pravdy a blaženosti. Křesťané mají také podobné výrazy, které označují pokoru před Bohem.

Všechny víry zdůrazňují jedno společné – existuje jen jediný Bůh a Jeho formou je pravda. Na tomto základě neexistují rozdíly mezi hinduisty, muslimy a křesťany. Všechna náboženství, všechna svatá písma, všechny duchovní nauky ukazují jen na jedinou pravdu – jednotu božství. Místo jejího uvědomění se lidé ztrácejí na špatných cestách.

Ježíš obětoval svůj život pro obrození a dobro lidstva. Dnes jsou lidé, kteří zveličují takzvané rozdíly mezi různými věroukami a pro své sobecké záměry tyto rozdíly využívají. Zakladatelům těchto náboženství, kteří byli duchovními velikány, tak dělají špatnou pověst. Žádný prorok nebo spasitel nežádal po svých stoupencích, aby nenáviděli druhá náboženství nebo stoupence jiné víry. Každé náboženství učí, že Bůh je jeden a že božství spočívá v každé bytosti.

I Ježíš hlásal pravdu, že jediný Duch sídlí ve všech bytostech. Když se Ježíš modlil, pronesl nebeský hlas: „Všichni jsou jedno, můj milý synu. Chovej se ke každému stejně.“ Když byl ukřižován, stejný hlas mu řekl, že lidské tělo je jen oděv pro Ducha. Tělo je předmětem neustálých změn. Ale Duch, který v něm sídlí, je nesmrtelný. Toto je pravda, kterou hlásala védánta: „Tělo je chrámem, v němž sídlí věčný Duch jako vnitřní princip.“ Smysl tohoto výroku je v tom, že ať jdete kamkoli, zůstává věčný Duch s vámi. Na tělo musíte pohlížet jako na chrám Ducha. Neste v mysli, že božství je stále s vámi. Božství můžete prožívat jen tehdy, když si uvědomíte tuto pravdu.

Božství je jen jedno jediné, ať v hinduismu nebo v buddhismu, džinismu či sikkhismu, křesťanství nebo islámu. Ti, kdo vyjadřují velkou lásku ke svým náboženstvím, si libují v umělém názoru, že jejich náboženství je lepší než ostatní. Hinduisté pohlížejí na hinduismus jako na největší náboženství. V čem spočívá jeho velikost? Jestliže prohlásíte, že Bůh všech náboženství je jeden,

proč tvrdit, že hinduismus je nadřazený a odsuzovat jiná náboženství? Zajistí vám to lásku k hinduismu?

To platí i na ty, co vyznávají křesťanství. Tvrdí: „My jsme křesťané. Věříme v jedinečné božství Ježíše. Neexistuje žádný jiný božský Spasitel.“ Člověk může tvrdit, že Ježíš je božský. Smí se však vysmívat jiným náboženstvím? Žádné náboženství by nemělo kritizovat jiné věrouky. To žádné náboženství není, které hledá hnidy v jiných náboženstvích. Je to povýšenost. Velcí světci, kteří uctívali Krista, Rámu, Kršnu nebo Alláha, byli inspirováni jejich hlubokým učením. Kolik jejich stoupenců žije podle těchto učení dnes? Jestliže se učení zakladatele nenásleduje, může být nazýváno náboženstvím? Ti, co ve jménu náboženství živí své sobecké zájmy, přinášejí zakladateli náboženství ostudu.

První, co je třeba se naučit, je, že je jen jediný Bůh. Lidé se mohou lišit v podobě, jméně, barvě, zemi původu a historickém zázemí. Bůh však takové rozdíly nemá. Proto byste se neměli v jiném náboženství šfouřit a hledat v něm chyby nebo je napadat či se mu vysmívat. Můžete vyznávat, které náboženství chcete. Neměli byste ale hanět víru druhých. To je parodie na oddanost. Šrí Kršna říká v Gítě, že známkou pravého oddaného je nepřítomnost nepřátelství vůči komukoli (*advěštá sarva bhútánám*). Musíme ctít božství, které je v každém tvorů.

Pro věk *kali* je charakteristické, že se jedno náboženství staví proti druhému. To jen odhaluje úzkoprsost jeho stoupenců a není chybou zakladatelů. Klíčí z nevraživé nesnášenlivosti a egoistické domýšlivosti. Tyto sklony člověku brání, aby porozuměl vlastnímu náboženství, zatímco haní druhé. Nikdo by neměl jednat hrubě s božstvy nebo zakladateli jiných náboženství. Všichni jsou hodni uctívání. Je omezené a malicherné tvrdit, že Ježíš je veliký a Ráma nebo Kršna jsou malí či naopak. Taková zavádějící propaganda je dětinská a nízká. Není znamením pravé oddanosti. Je druhem duševního pomatení.

Všichni si uvědomujeme, jak nesobeckou službu prokazují člověku ptáci, zvířata a stromy. Vidíme ale mnoho lidí, kteří vzhledem ke svému sobectví nejsou vděční svému společenství, rodičům a svým učitelům, ale ani Bohu. Takové osoby nemohou získat nic dobrého. Neuvědomují si pravdu rčení: „Jak zaseješ, tak sklidiš.“ Máš-li dobré myšlenky a konáš-li dobré skutky, rozmnoží se jako dobré semeno, zasité do pohnojené půdy. Jestliže ale naplníš své srdce špatnými pocity, špatné myšlenky se zmnohonásobí.

Musíte neustále usilovat o rozvíjení svého srdce ve správném směru. *Karmajóga* a *džňánajóga* jsou pro tento účel důležité. Tyto disciplíny ale nejsou snadné. *Bhaktijóga*, cesta oddanosti je z nich nejvyšší. Oddaný hledá blaženost v neustálém rozjímání o Bohu a ani netouží po *mókshe*, splnutí s Bohem. Oddanost znamená

vzdání se veškerých přání a odevzdání všech činů i myšlenek Bohu. Když odevzdáte Bohu každý čin, stane se z toho uctívání. Všechno, co musíte udělat, musí být vykonáno jako oběť Bohu. Tělo se popisuje jako chrám boží. Musíte se naplnit vědomím, že Bůh je ve vás, vedle vás, kolem vás a s vámi, ať jdete kamkoli. Když milujete Boha s tímto vědomím, láska přivedí sebeuvědomění.

Existují dva druhy lásky. Jedna vás poutá k Bohu. Druhá poutá ke světu. Za jeden z těchto dvou stavů je zodpovědná mysl. Je jako zámek. Otočíte-li klíč doprava, zámek se otevře. Otočíte-li doleva, zamkne se. Klíčem k mysli je srdce. Otočíte-li klíč ke světu, budete mít připoutanost. Musíte vidět, že přání a nenávist nesmí v mysli sídlit. Nechovejte k nikomu nenávist. Vyhněte se společnosti lidí se špatnou myslí. Vyhledáváním společnosti dobrých lidí můžete růst, protože vaše špatné vlastnosti se v dobré společnosti rozpustí jako kalná voda, když se vlije do moře.

V Rámájaně můžeme vidět, jak se Rávanův bratr Vibhíšana proměnil v Hanumānově společnosti v Pánova oddaného. Kaikéjji si na druhou stranu pod vlivem zlomyslné Manthary přivedila hanbu a vdovství a odcizila se svému ušlechtilému synovi Bharatovi. V Mahábáratě máme příklad Dharmarádži, který během krátkého spojení s hanebnými Kuruovci zakusil mnohé obtíže a ponížení kvůli zálibě ve hře v kostky. Společenství se zlovolnými lidmi vede k nekonečným nesnázím. Špatné společnosti se vyvarujte za jakoukoli cenu. Společnost dobrých lidí vás vede blíž k Bohu. *Sádhanou* jste Bohu milí. Když jste blízko a jste Mu milí, budete s Bohem v jednotě. Když jste si Boha vědomi, získali jste všechno. Bez Boha je všechno ostatní bez hodnoty.

Jsou mnozí, kteří jsou hluboce oddáni Ježíšovi. Jejich povinností je oslavovat Ježíšovo poselství. Nejdůležitějším Ježíšovým poselstvím je založení „míru na Zemi a přátelství mezi lidmi“. Bez míru nemůže lidstvo dosáhnout pokroku v žádné oblasti – materiální, duchovní či morální.

V *trétájuzi* přišel Šrí Ráma, aby založil království *satji* a *dharmy* (pravdy a správného jednání). V *dváparajuzi* přišel Šrí Kršna s posláním podporovat *prému* a *šánti* (lásku a mír). V *kalijuzi* (současný věk) jsou cílem božího poslání *satja*, *dharma*, *šánti* a *préma*. Proto musíte učinit vůdčími principy svého života tyto čtyři. Když je budete zachovávat, vyústí v *ahinsu* (nenásilí), jako v přirozený důsledek.

Nemá smysl se pouze dovolávat Ježíšova jména a modlit se k Němu bez ohledu na Jeho nejdůležitější poselství: „Bůh je v každém. Nikomu nespílejte. Nikomu nepůsobte bolest.“ To bylo Ježíšovo nejdůležitější poselství. V současnosti narůstá mezi hlasateli křesťanské víry sklon hanět jiná náboženství. K šíření

křesťanství se rozhazuje mnoho peněz. Nikdo z vás by se na něčem takovém neměl podílet. Tento typ propagace Ježíšovi velice ubližuje. Ježíš byl čistý a svatý. Zapomínat na Jeho učení a vyznávat se z lásky k Němu není vůbec žádná láska. Musíte všem připomínat: „Bůh je jeden. Láska je Bůh. Žijte v lásce.“ Jen tak se může lidstvo sjednotit navzdory mnohým rozporům, které v současnosti existují.

Vstřebávejte učení všech velkých vizionářů a proroků. Nikým nepohrdejte. Každý by měl přijímat to, co je dobré, z jakéhokoli zdroje. Rozdílnosti ve vyznání a kastě jsou nepodstatné. Je jen jediná kasta, kasta lidství. Je jen jediné náboženství, náboženství lásky. Je jen jediný jazyk, jazyk srdce. Je jen jediný Bůh a ten je přítomen všude.

Pro propagandu, jež štve jedno náboženství proti druhému, by nemělo platit žádné slitování. Všechna rozmanitá společenstva v národě se mají sjednotit. Lidstvo se má stát jedinou rodinou. Pak bude svět rájem. Jestliže se dovolí růst rozdílností, národ se rozpadne. Říká se, že atomové bomby promění svět na popel. Ale ti, kdo hlásají náboženský fanatismus a nenávisť, dělají větší škody než atomové bomby. Ničí lásku a soucítění v lidských srdcích. Rozbíjejí lidstvo na části. Není většího hříchu.

Svět dnes potřebuje spásnou a sjednocující sílu lásky – lásky, která se neustále rozšiřuje a objímá víc a víc lidí. Tím, že se vzdáte omezených myšlenek, týkajících se něčeho náboženství, národa, kasty a budete rozvíjet široký rozhled a společenství dobrých lidí, můžete pozvednout svůj život, dát mu smysl a naplnit jej. Mnozí z vás přijeli s velkými výdaji ze vzdálených zemí. Musíte dobře využít svůj zdejší pobyt. Když budete v dobré společnosti, budete vstřebávat dobré myšlenky, rozvíjet srdečný postoj ke všem, přijímat do srdce moudrá slova starších a pokoušet se uvádět do praxe alespoň něco z jejich učení. Jinak jste plýtvali životem i penězi.

Přeji vám všem štěstí.

U příležitosti Vánoc, v Brindávanu dne 25. prosince 1985